

ad puniendū fm iudiciū rōnis. ¶ Ad p̄mūz
 ḡ dicendus q̄ ille q̄ tota r̄ n̄ irascit cū d̄z ira
 sc̄imitat̄ qd̄ deū q̄tū ad carētiā passionis
 nō aut̄ q̄tū ad hoc q̄ d̄s ex iudicio punit.
 ¶ Ad secūdū d̄ q̄ passio ire utilis ē sicut
 z oēs aly mor̄ appetitus s̄sitiui ad h̄ q̄ h̄o
 p̄p̄ri⁹ exequat̄ id qd̄ rō dicitur: aliogn̄ fru
 stra eēt in hoīe appetitus sensitiuus: cuz m̄
 nā nihil faciat frustra. ¶ Ad tertiu⁹ d̄ q̄ in
 eo q̄ ordinate agit iudiciū rōis nō solū ē cau
 sa simplicis mor̄ volūtat̄: s̄z ēt appetitus s̄s
 titiu⁹: vt dicitur est: z iō sic remōtio effect⁹ est
 signū remōtiōis cāe: ita etiā remōtio ire est si
 gnū remōtiōis iudiciū rōis.

Quēde cōside
 rādū est de crudelitate. Et
 circa h̄ querūf̄ duo. p̄ vtz
 crudelitas opponat̄ clemen
 tiē. 2° de comparatiōe ei⁹
 ad seuitiam vel feritatem.

Ad primum sic pro
 cedif. Videt̄ q̄ crudelitas non opponat̄ cle
 mētiē. Dicit. n. Seneca in. 2. de clemētia: q̄
 illi vocant̄ crudeles q̄ excedūt modū i puni
 ēdo qd̄ d̄ziatur iusticie. clemētia at̄ nō ponit̄
 ps iusticie s̄z tpantiē. ḡ crudelitas nō v̄r op
 poni clemētiē. ¶ S. Jere. 6. v̄r. Crudelis est
 z nō miserebit̄: z sic v̄r q̄ crudelitas oppōa
 tur mie. s̄z mia nō ē idē clemētiē: vt s̄ dicitur
 ē. ḡ crudelitas nō opponitur clemētiē. ¶ S.
 Clemētia cōsiderat̄ circa īflictiōez penaz: vt
 dicitur ē. s̄z crudelitas cōsiderat̄ ī subtractiōe
 bñficiōz s̄z illō. puer. xi. Qui at̄ crudel ē ēt p̄
 pinqs̄ abycit. ḡ crudelitas nō oppōitur clemē
 tiē. S̄z s̄ ē qd̄ dicit̄ Seneca ī li. de clemētia
 q̄ opponitur clemētiē crudelitas q̄ nihil ali
 ud ē q̄ atrocitas ai ī exigēdis penis. ¶ S.
 dicendū q̄ nomen crudelitatis a cruditate
 sūptū eēt v̄r. Sic at̄ ea q̄ sunt cocta z digesta
 solēt h̄re suauē z dulce sapore: ita illa q̄ sunt
 cruda h̄nt horribillē z asperz sapore. dicitur est
 at̄ s̄ q̄ clemētia īportat̄ q̄dā ai lenitatē siue
 dulcedinē p̄ quā aliqs̄ ē diminutiuus penaz
 v̄r directē crudelitas clemētiē opponitur.
 ¶ Ad p̄mū ḡ d̄ q̄ sicut diminutio penaz
 q̄ ē fm rōez ptinet ad epicheiā. s̄z ipsa dulce
 do affect⁹ ex qua h̄o ad h̄ inclinatur ptiet ad
 clementiam: ita etiā superexcessus pena
 rum quantūz ad id qd̄ exterius agit ptiet ad

iusticiā: s̄z q̄tū ad austeritatē ai p̄ quā aliqs̄
 fit promptus ad penas augendas ptinet ad
 crudelitatē. ¶ Ad scōm d̄ q̄ mia z clemē
 tia oueniūt in h̄ q̄ vtrazq̄ refugit z abhorret
 miseriā alienā: at̄ tū z at̄. nā ad miām pt̄
 net misie subuenire p̄ bñficiū collatōem. ad
 clemētiā at̄ ptinet miseriā diminūē p̄ subtra
 ctiōez penaz: z q̄ crudelitas supabundātiā in
 exigēdis penis īportat̄: directi⁹ oppōitur cle
 mētiē q̄z mie: tū p̄p̄ similitudinē haz v̄tū ac
 cipitur q̄z crudelitas p̄ miām. ¶ Ad tertiu⁹
 dicendū q̄ crudelitas ibi accipitur p̄ imifi
 cordia ad quā ptinet bñficiā nō largiri. q̄uis
 ēt dici possit q̄ ipa bñficiū subtractiō qd̄az
 pena est.

Ad secundū sic pro
 cedif. V̄r q̄ crudelitas a seuitia siue ferita
 te nō differat. Vni. n. h̄nti ex vna pte vnuz
 vitii v̄r eēt oppositū. s̄z clemētiē p̄ supabun
 dātiā opponitur z seuitia z crudelitas. ḡ v̄r
 q̄ seuitia z crudelitas sint idē. ¶ S. Jfidor⁹
 dicit ī li. ethimol. q̄ seuer⁹ d̄r q̄ seuis z fer⁹
 q̄ sine pietate tenet iusticiā: z sic seuitia v̄r
 excludē remissionē penaz ī iudicijs: qd̄ pt̄
 net ad pietatē. h̄ at̄ dicitur ē ad crudelitatē pt̄
 nere. ḡ crudelitas est idē q̄ seuitia. ¶ S. Si
 cut v̄tuti opponitur aliqd̄ vitiiū ī excessu: ita
 ēt z in defectu: qd̄ qd̄ d̄ziatur z v̄tuti q̄ ē in
 medio: z vitii qd̄ ē in excessu. s̄z idē vitii ad
 defectū pt̄inēs opponitur z crudelitati z se
 uitie: videt̄ remissionē vel dissolutio. dicit. n.
 Heg. 31° moral. Sit amor s̄z nō emolliēs. sit
 rigor s̄z nō exasperās: sit zelus s̄z nō imodera
 te seuiēs: sit pietas: s̄z nō plus q̄ expediat par
 cēs. ḡ seuitia ē idē crudelitati. ¶ Sed s̄ est
 qd̄ Seneca dicit in. 2. de clemētia q̄ ille q̄
 nō leuis nec pctōzi irascitur: nō d̄r crudelis
 s̄z fer⁹ siue seuis. ¶ R̄ n̄deo d̄ q̄ nomen se
 uitie z feritatis a similitudie feraz accipitur q̄
 ēt dicitur ferre. h̄. i. n. aialia nocēt hoīb⁹ vt
 ex eoz corpib⁹ pascātur: n̄ ēt aliq̄ iusticie cā:
 cui⁹ cōsideratio ptinet ad solā rōez: z iō pp̄zie
 loq̄ndo feritas v̄r seuitia d̄r fm quā aliqs̄ in
 penis īferēdis nō cōsiderat̄ aliquā culpā eius
 q̄ punitur: s̄z solū h̄ q̄ delectatur ī hoīuz cru
 ciatu. z sic p̄z q̄ ptinetur sub bestialitate. naz
 talis delectatio nō ē hūana s̄z bestialis pue
 niēs vel ex mala cōsuetudie v̄r ex corruptiōe
 nāe: sicut z alie h̄i bestiales affectiōes: s̄z cru
 delitas non solum attendit culpaz in eo qui

[Marginal notes in a smaller hand, partially cut off on the right edge of the page.]

punit: sed excedit modū i punitōdo: et iō cru-
 delitas differt a feuitia siue feritate sicut ma-
 licia humana a bestialitate: ut dī in. 7. ethi.
¶ Ad primū g dō q̄ clemētia ē v̄tus huma-
 na: vnde directe sibi opponit crudelitas que
 ē malicia humana. sed feuitia v̄l feritas cōti-
 net sub bestialitate: vñ nō directe opponit
 clemētie. s̄z superexcellētiōri v̄tuti quā p̄hs vo-
 cat heroycā v̄l dñicā: q̄ fm nos videt p̄tine-
 re ad dona sp̄s sancti. vñ pōt dici q̄ feuitia
 directe opponit dono pietatis. **¶** Ad sc̄m
 dō q̄ seuertus nō dī simp̄r seuus: qz hoc so-
 nat in vitiū: sed dī seuus circa feritate p̄pter
 aliquā similitudinē feuitie q̄ non ē dim̄ inuitia
 penaz. **¶** Ad tertium dō q̄ remissio in pu-
 niēdo nō ē vitiū nisi in q̄tū p̄mittit ordo
 iusticie quo aliquis d̄beret puniri p̄pter cul-
 pā quā excedit crudelitas: feuitia aut̄ penit̄
 hūc ordinē nō attēdit. vñ remissio punitōis
 directe opponit crudelitati non aut̄ feuitie.

¶ **Deinde de modestia.** Et
 p̄ de ip̄a in cōi. 2° de singu-
 lis q̄ sub ea continent̄. Circa
 p̄mū querūt̄ duo. p̄ vtrū
 modestia sit pars temperantie. 2° que sit
 materia modestie.

¶ **Ad primum sic pro-**
 cedif. **¶** Videt̄ q̄ modestia nō sit ps̄ t̄pantie.
¶ Modestia. n. a modo dī. sed i oibus v̄tutib̄
 regit̄ modus: nā h̄tus ordinat̄ ad bonū. bo-
 nū aut̄ vt Aug^o dicit in li. de nā boni: cōsistit
 in modo: sp̄e: et ordine. ḡ modestia ē gnālis
 virt^o. nō ḡ dōz poni ps̄ t̄pantie. **¶** S. Laus tē-
 perātie videt̄ consistere p̄cipue ex q̄dā modera-
 tōe: ex hac aut̄ sumit̄ nomē modestie. ḡ mo-
 destia ē idē qd̄ t̄pantia: et nō pars eius. **¶** S.
¶ Modestia v̄l consistere circa primoz̄ cone-
 ctōem: fm illud. 2. ad Thimo. 2° Seruū dei
 nō opz̄ litigare: sed māsuētū esse ad oēs: cuz
 modestia corripētē eos q̄ resistūt v̄itati: sed
 correctio vel inq̄ntiū ē actus iusticie v̄l cari-
 tatis: vt s̄ h̄tū ē. ḡ v̄ q̄ modestia magis sit
 ps̄ iusticie q̄ t̄pantie. **¶** Sed 3° ē q̄ **Tullio**
 ponit modestiā p̄tē t̄pantie. **¶** R^o dō q̄ sic
 s̄ dicitū ē: t̄pantia moderatōez̄ adhibet circa
 ea in q̄bus difficillimū ē moderari. s. circa
 occupatōes delectatōum tact^o. v̄bicūq̄ at̄
 ē aliq̄ v̄t^o sp̄al̄t̄ circa aliq̄d̄ maximū: opz̄ esse

aliā v̄tutē circa ea q̄ mediocritē se h̄nt: eo q̄
 opz̄ q̄tū ad oīa vitā hōis fm v̄tutes eē regu-
 lata sic s̄ dicitū ē: q̄ magnificētia ē circa ma-
 gnos sūpt^o pecuniaz: p̄ter quā ē necia libali-
 tas q̄ sit circa mediocres sūpt^o. vñ neciuz est
 q̄ sit q̄dā v̄t^o moderatius i alyis mediocrib̄
 i q̄bus nō ē ita difficile moderari: et h̄ virt^o
 vocat̄ modestia: et adiungit̄ t̄pantie tanq̄ p̄n-
 cipali. **¶** Ad p̄mū ḡ dicitū q̄ nomē eōe q̄z
 appropat̄ his q̄ sūt ifima: sicut nomē eōe an-
 geloz̄ appropat̄ ifimo ordini angeloz̄: ita ē t̄
 et modus q̄ cōis obfuar̄ i q̄libz̄ v̄tute appro-
 pat̄ sp̄al̄t̄ v̄tuti q̄ in minimis modū ponit.
¶ Ad sc̄m dicitū q̄ aliq̄ idigēt t̄pantie p̄-
 p̄ter suā vehemētia: sicut forte vinū t̄pantē: sed
 moderatio regit̄ in oibus: et iō t̄pantia ma-
 gis se h̄z ad passiones vehemētes: modestia
 v̄o ad mediocres. **¶** Ad tertium dō q̄ mode-
 stia accipit̄ ibi modo cōiter sūptō. put̄ regri-
 tur in oibus virtutibus.

¶ **Ad secunduz sic pro-**
 cedif. **¶** V̄t^o q̄ modestia sit soluz̄ circa exte-
 res actōes. Interiores. n. mot^o passionū alyf
 noti eē nō possūt. sed ap̄s ad **Phil.** 4. man-
 dat vt modestia nostra nota sit oibus homi-
 nubus. ḡ modestia est solū circa exteriores
 actōes. **¶** S. Virtutes que sūt circa passio-
 nes distinguūt̄ a v̄tute iusticie que est circa
 opatōes: sed modestia v̄l eē vna v̄tus. si ḡ ē
 circa opatōes exteriores: nō erit circa aliq̄s
 interiores passiones. **¶** S. Nulla v̄tus vna
 et eadē ē circa ea q̄ p̄tinet̄ ad appetitū qd̄ est
 pp̄riū v̄tutū moralū: et circa ea que p̄tinent
 ad cognitōem: q̄ est p̄p̄e v̄tutū intellectualūz̄
 neq̄ ēt circa ea que p̄tinet̄ ad irascibilem et
 cōcupiscibile. si ḡ modestia ē vna v̄tus: non
 pōt eē circa oīa p̄dicta. **¶** Sed 3°. In oib̄ p̄-
 dicti ois obfuar̄ modū a q̄ modestia dī. ḡ cir-
 ca oīa p̄dicta ē modestia. **¶** R^o dō q̄ sicut
 dicitū ē modestia differt a t̄pantia i h̄ q̄ tē-
 perātia ē moderatā eoz̄ q̄ difficillimū ē re-
 frenare: modestia at̄ ē moderatā eoz̄ q̄ i h̄
 mediocritē se h̄nt. Diuersimode at̄ aliq̄ d̄ mo-
 destia videt̄ eē locuti. v̄bicūq̄. n. cōsideraue-
 rūt aliquā sp̄alē rōem boni v̄l difficultatis
 i moderatō illud subtraxerūt modestie reli-
 quētes modestiā circa minora. Manifestū
 ē aut̄ oibus q̄ refrenatio d̄lectatōnū tact^o
 sp̄alem quā dā difficultatē h̄ēt. vnde omnes
 t̄pantiā a modestia distinxerūt: et p̄pter hoc